

Proč nechci současná pravidla rankingu pro závodní XC létání.

Účelem textu je zamyšlení a shrnutí myšlenek a argumentů, které v nás zrají dlouhou dobu. Pro tyto argumenty nacházíme podporu u řadových závodních pilotů, nikoliv však na oficiálních místech ve SK/PSP (Sportovní Komise/Předsednictvo Svazu Paraglidingu).

Důvodů proč nechceme současný systém rankingu, ale mezinárodně využívaný systém WPRS je několik, ale hlavní důvody jsou 3:

Český ranking je

- a) nespravedlivý a ovlivnitelný jednorázovým rozhodnutím SK
- b) staví hráze pro rozvoj pilotů
- c) škodí českému paraglidingu ve smyslu postupné ztráty prestiže a mezinárodního významu

Vedle naší „české“ cesty existuje mezinárodně akceptovaný způsob bodování soutěžních výsledků WPRS (CIVL World Ranking System), spravovaný, garantovaný a aktualizovaný Mezinárodní leteckou federací FAI pro více než 70 národních federací a 11.000 pilotů světa.

Ranking podle WPRS je nominačním kritériem pro drtivou většinu závodů, kde je nominace prováděna na základě závodní kvality účastníků. Rozdíl mezi oběma systémy se skrývá zejména v nepřírozené bonifikaci závodů české ligy a MČR, kde český ranking stanoví „nějak určený“ minimální koeficient kvality závodu, ať je skutečná kvalita jakákoliv. Tímto se tyto závody stávají tak zvýhodněným lovištěm bodů mimo zbylý systém a motivují závodníky k účasti, na úkor kvalitnějších závodů, kde je dosažení na podobné body daleko složitější.

Dobře míněná snaha o „vylepšení“ mezinárodního standardu WPRS je dle mého názoru ověřením fungujících postulátů, že ďábel se skrývá v detailu a cesta do pekla je dlážděna dobrými úmysly.

Návrhy na přechod národního rankingu ČR na mezinárodní systém WPRS jsou trvale odmítány, SK se s umělou a úmyslnou bodovou motivací k účasti na ligových závodech netají a považuje ji za správnou. Poslední oficiální stanovisko SK, uvedené ve zprávě SK o činnosti za rok 2020 je toto:

*Je žádoucí, aby se široká škála pilotů účastnila ligových soutěží. Od více zkušených se ti méně zkušenější mohou učit. Liga je také **odrazový můstek pro piloty, kteří potřebují nasbírat cenné body a mohli tak jezdit i na závody s velkou konkurencí světových pilotů.** Taktéž je potřeba abychom měli více soutěží, kde můžeme posoudit výkon českých pilotů mezi sebou za stejných podmínek a zvýhodněním bodování ligy v rankingu zkušenější piloty motivujeme k účasti. Uvědomujeme si, že v tuto chvíli pro cca prvních 5 pilotů rankingu nadhodnocení nemá přínos, ale*

otázka nastavení pravidel musí být nastavena pro všechny stejně a měla by být nastavena v dlouhodobějším horizontu.

S výše uvedeným se dá velmi úspěšně polemizovat. Zejména tučně zvýrazněný argument o odrazovém můstku je zcela neopodstatněný, protože **jakékoliv body, získané v lize nemohou pomoci žádnému závodníkovi k účasti na závodech s konkurencí světových pilotů.**

Zbylá část stanoviska SK hovoří o tom, že je dobré, aby se výkonnostně zdatní piloti zúčastnili ligových soutěží, s čímž se v obecné rovině dá souhlasit, nicméně porovnat mezi sebou se mohou kdekoliv jinde, a v kontextu omezeného času a prostředků v amatérském prostředí, je právě motivace k účasti na ligových závodech, místo mezinárodních, nejvíce kontraproduktivní faktor a posiluje izolaci českých pilotů, vede k horším výsledkům, nižší účasti na závodech se světovou konkurencí a v poslední řadě vede ke ztrátě pozic kdysi tak úspěšné české reprezentace.

Ad a) Proč je systém, nespravedlivý?

Protože body pro reprezentaci 2021 jsou ovlivněny pro nemalou část z nich rokem 2018(!) z 20-44%. Systém dokáže v současné modifikaci vytvořit situace kdy jeden pilot, který na sobě pracuje, objíždí zahraniční závody s vysokou konkurencí, dosahuje relativně (na české poměry) slušné výsledky, ve WPRS porovnání skončí v českém pořadí na 7 místě, ale český žebříček mu přiřadí 15 místo. Naproti tomu je závodník, kterému stačí objet pár tuzemských závodů, v českém rankingu obsadí krásné 4. místo ale systém WPRS by mu přiřadil až 10 místo. Výše uvedené příklady nejsou zpochybnováním kvality pilotů, pořadí současného rankingu, či nároků z nich vyplývajících, ale cesta k zamyšlení, která cesta je pro český paragliding do budoucna přínosnější. Odbornost a rozhled tvůrců WPRS mi rovněž dává daleko větší jistotu kompetentní a promyšlené úpravy systému v případě nestandardních situací (např. COVID-19).

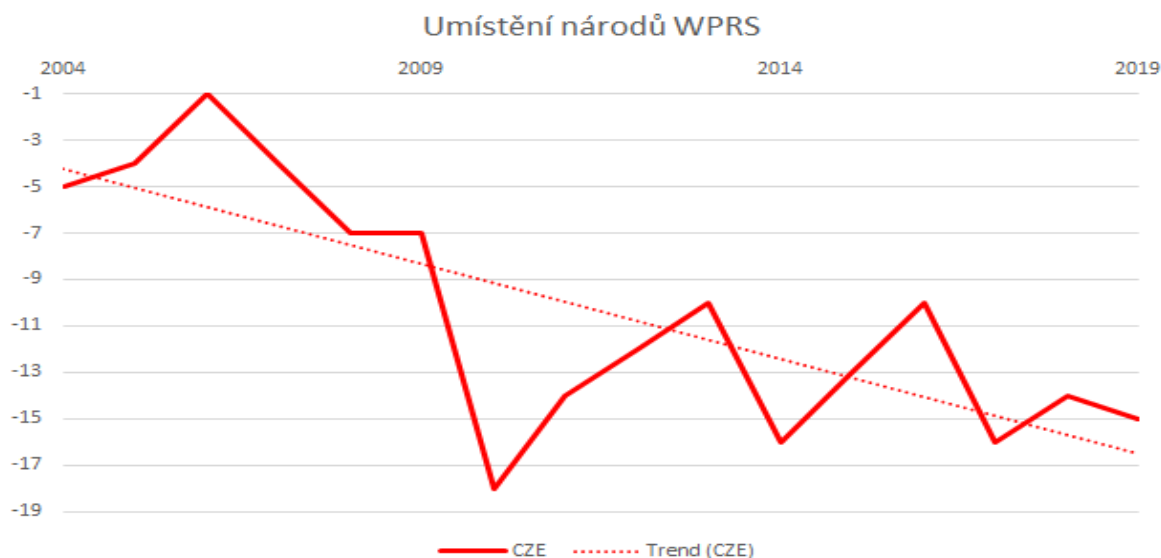
Ad b) Proč staví hráze pro rozvoj pilotů?

Protože motivuje piloty k účasti na zvýhodněných tuzemských závodech. Vezmu-li v úvahu běžné časové možnosti českého velmi kvalitního pilota, zjistím, že je v optimistickém případě schopen věnovat závodům maximálně 4-5 týdnů za rok. Dále je třeba uvážit časté termínové kolize (například v roce 2020 byla termínová listina české ligy 3x!!! v kolizi se závody Paragliding World Cup, s tím, že kalendář vznikl před COVID situací). Co tím chceme říci? Nastavujeme záměrně pravidla tak, aby naši piloti nejezdili na kvalitní a dobře obsazené závody s vysokou konkurencí.

Ad c) Proč český systém škodí rozvoji českého paraglidingu?

Protože průnikem výše uvedených důvodů motivuje a nutí piloty k tomu, aby se separovali na českém rybníčku, sbírali tu relativně snadno body, nemuseli utrácet peníze, čas za

dlouhé výjezdy na kvalitnější závody, kde mohou získat podobné body. Každý z nás, kdo se takových závodů zúčastnil, ví, že se jedná o diametrálně odlišné závody, ať z hlediska délky a obtížnosti tasků, ale hlavně z hlediska taktiky a náročnosti létání se světovou špičkou.

Inspiruji-li se mezi nejúspěšnějšími 10 zeměmi, je národní ranking dle WPRS zastoupen nejčastěji. Slovensko přešlo loni, Polsko aktuálně přechod z nám podobného systému vážně zvažuje.

Proto se Vás tedy ptáme:

Chceme, aby čeští soutěžní piloti byli maximálně bodově motivováni létat kvalitní a parádně obsazené mezinárodní závody na špičkových terénech, nebo ne?

Odpověď na tuto otázku je zároveň odpovědí, jaký systém bodování a rankingu pro výkonnostní české piloty do budoucna chceme.

Tento text byl sepsán za podpory a souhlasu pilotů:

Petr Kožíšek, Martin Kubíček, Pavel Iker, Petr Kostrhun, Otakar Husička, Michal Talavašek, Igor Norton Slovák, Martin Jánošík